

РЕШЕНИЕ

№ 33

гр. Горна Оряховица, 05.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ГОРНА ОРЯХОВИЦА, IV СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и девети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Пламен Анг. Станчев

при участието на секретаря Радославка Ст. Андреева
като разгледа докладваното от Пламен Анг. Станчев Административно
наказателно дело № 20244120200053 по описа за 2024 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производство по реда на чл. 58д и сл. от ЗАНН

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ М. Г. Г. е останал недоволен и обжалва електронен фиш серия К № 4447332, издаден от ОД на МВР – Велико Търново, с който на основание чл. 189, ал. 4 във вр. с чл. 182, ал. 2, т. 3 от ЗДвП му е наложено административно наказание глоба в размер на 100 лв. за нарушаване на разпоредбата на чл. 21, ал. 2 във вр. с чл. 21, ал. 1 от същия закон. Поддържа, че е изтекла давността за изпълнение на наложеното наказание, тъй като нарушението било извършено на 08.04.2020 г., а фишът бил връчен на 15.01.2024 г. Освен това бил изтекъл и тригодишният срок на преследвателната давност по чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК във вр. с чл. 11 от ЗАНН. Моли съда да отмени обжалвания електронен фиш.

ОБЛАСТНА ДИРЕКЦИЯ НА МИНИСТЕРСТВОТО НА
ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ – ВЕЛИКО ТЪРНОВО, редовно призована, не
изпраща процесуален представител и не изразява становище по съществото
на жалбата.

ТЕРИТОРИАЛНО ОТДЕЛЕНИЕ – ГОРНА ОРЯХОВИЦА при
РАЙОННА ПРОКУРАТУРА – ВЕЛИКО ТЪРНОВО, редовно призовано, не

изпраща процесуален представител и не изразява становище по жалбата.

СЪДЪТ, след като прецени събраните доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, приема за установено от фактическа страна следното:

На 08.04.2020 г. в 14:55 часа при км 153+343 на път I-4, на територията на община Лясковец, бил заснет със стационарна видео-радарна система MultaRadar SD 580 с № 00209D33F1A0 автомобил „Р.“ с рег. № ***, движещ се в посока към гр. В. със скорост 92 км/ч при въведено в този участък с пътен знак В26 ограничение на скоростта от 60 км/ч.

За така установеното с автоматизираното техническо средство нарушение против Е. И. А. в качеството ѝ на управител на дружеството регистриран ползвател на заснетия автомобил „Л.“ ООД, ЕИК ***, бил издаден електронен фиш серия К № 3520692, в който било прието, че в момента на заснемането автомобилът се е движел със скорост от 89 км/ч.

На 02.02.2021 г. в ОД на МВР – Велико Търново била заведена декларация по чл. 189, ал. 5 от ЗДвП (л. 14), в която управителят Е. И. А. по повод издадения против нея електронен фиш с посочените по-горе серия и номер декларира, че предоставила заснетия автомобил на жалбоподателя М. Г. Г. в 07:00 часа на 08.04.2020 г., че жалбоподателят ѝ върнал автомобила в 18:30 часа на 08.04.2020 г. и че към датата и часа на нарушението 08.04.2020 г., 14:55 ч., автомобилът бил във владение на жалбоподателя. Към декларацията А. приложила копие от свидетелството за управление на жалбоподателя.

С оглед подадената декларация и в изпълнение на процедурата по чл. 189, ал. 5 от ЗДвП първоначално издаденият електронен фиш серия К № 3520692 бил анулиран, а на 04.02.2021 г. бил издаден обжалваният електронен фиш серия К № 4447332, с който за описаното в анулирания фиш нарушение било наложено административно наказание глоба в размер на 100 лв. на жалбоподателя М. Г. Г..

Обжалваният електронен фиш серия К № 4447332 бил връчен на жалбоподателя срещу разписка на 15.01.2024 г. На 26.01.2024 г. жалбата на Г. против фиша била заведена с входящ номер в ОД на МВР – Велико Търново.

Изложената по-горе фактическа обстановка съдът установи, след като прецени поотделно и в тяхната съвкупност приетите писмени доказателства, подробно описани в протокола за проведеното съдебно заседание.

Въз основа на така установените факти по делото съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срока по чл. 189, ал. 8 от ЗДвП от лице, което има право да обжалва електронния фиш, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Спазени са процесуалните правила за издаване на обжалвания електронен фиш. Фишът е издаден по одобрения образец и съдържа законоустановените реквизити.

От приетото като писмено доказателство удостоверение 10.12.4888, издадено от Българския институт по метрология (л. 29), се установява, че е одобрен типът на стационарната видео-радарна система MultaRadar SD 580, с която е заснет автомобилът и е измерена скоростта му. Срокът на валидност на удостоверението за одобряване на типа средство за измерване е от 08.12.2010 до 08.12.2020 г. и включва датата на заснемане на процесното нарушение.

От протокол за проверка № 45-С-ИСИС/22.08.2019 г. (л. 27) е видно, че използваната в конкретния случай стационарна видео-радарна система MultaRadar SD 580 с MAC № 00209D33F1A0 е преминала последваща метрологична проверка, при която е установено съответствие с изискванията за това средство за измерване.

Неоснователни са доводите на жалбоподателя, че са изтекли срокът на давността за изпълнение на наложеното административно наказание глоба и тригодишният срок на давността за административнонаказателно преследване по чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК във вр. с чл. 11 от ЗАНН.

Съгласно чл. 82, ал. 2 от ЗАНН давността за изпълнение на наложеното административно наказание глоба започва да тече от влизане в сила на електронния фиш. Обжалваният в настоящото производството електронен фиш не е влязъл в сила, тъй като не е налице нито една от хипотезите по чл. 64, б. „а“ – „в“ от ЗАНН. Поради това изпълнителска давност за наложеното с фиша административно наказание глоба не е започвала да тече и към момента на настоящото произнасяне не е изтекла.

Описаното в обжалвания фиш нарушение е извършено на 08.04.2020 г., а в хода на процедурата по чл. 189 от ЗДвП нарушителят е открит на

02.02.2021 г., когато декларацията по чл. 189, ал. 5 от ЗДвП, подадена от първоначално наказания законен представител на юридическото лице регистриран ползвател на заснетия автомобил, е заведена в ОД на МВР – Велико Търново. При това положение следва да се приеме, че към 04.02.2021 г., когато е издаден обжалваният електронен фиш, не са били изтекли сроковете по чл. 34, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН за образуване на административнонаказателно производство против жалбоподателя, а именно: три месеца от откриване на нарушителя и една година от извършване на нарушението.

Към настоящия момент не е изтекъл и срокът на предвидената в чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК тригодишна преследвателна давност, която по силата на чл. 11 от ЗАНН намира приложение и за процесното административно нарушение. (В този смисъл задължителните указания в т. 2 от Тълкувателно постановление № 1/27.02.2015 г. на ОСС от НК на ВКС и ОСС от II колегия на ВАС по тълк.д. № 1/2014 г.). Посочената давност е започнала да тече на 08.04.2020 г., когато нарушението е довършено. На основание чл. 81, ал. 2 от НК във вр. с чл. 11 от ЗАНН същата е прекъсната по отношение на жалбоподателя на 04.02.2021 г., когато е издаден обжалваният електронен фиш. От това прекъсване е започнала да тече нова тригодишна преследвателна давност, прекъсната на 23.08.2021 г., когато ОД на МВР – Велико Търново е изпратила по пощата обжалвания електронен фиш на адреса на жалбоподателя в гр. В., който той е посочил и в жалбата си (видно от приемо-предавателния протокол на л. 18 – 20, пореден № 213). Започналата да тече на 23.08.2021 г. нова тригодишна преследвателна давност е прекъсната на 26.08.2022 г., когато ОД на МВР – Велико Търново е предприела действията по връчване на фиша на жалбоподателя, удостоверени в писмата и докладните записки на л. 21 – 24. Новата тригодишна преследвателна давност с начало 26.08.2022 г. е прекъсната на 15.01.2024 г., когато фишът е връчен на жалбоподателя (разписката и писмото на л. 25 – 26). Започналата да тече на 15.01.2024 г. поредна нова тригодишна преследвателна давност е спряна на основание чл. 81, ал. 1 от НК на 26.01.2024 г., когато в ОДМВР – Велико Търново е заведена жалбата на Г. против фиша, която съдът е приел за допустима и по която е образувал настоящото съдебно производство за обжалване на фиша. При това положение следва да се приеме, че към момента на настоящото произнасяне

започналата да тече след последното прекъсване на 15.01.2024 г. нова тригодишна преследвателна давност не е изтекла.

Към момента на настоящото произнасяне не е изтекла и регламентираната в чл. 81, ал. 3 във вр. с чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК във вр. с чл. 11 от ЗАНН абсолютна преследвателна давност от четири години и половина, започнала да тече на датата на извършване на нарушението 08.04.2020 г.

Обжалваният електронен фиш е законосъобразен и по същество.

От приложената към изпратената в съда преписка снимка № 592, заснета със стационарна видео-радарна система MultaRadar SD 580 с № 00209D33F1A0 (л. 8 от делото), представляваща по смисъла на чл. 189, ал. 15 от ЗДвП веществено доказателствено средство в административнонаказателния процес, както и от данните от паметта на техническото средство, възпроизведени на същия хартиен носител, се установява, че на 08.04.2020 г. в 14:55:59 часа при км 153+343 на път I-4, на територията на община Лясковец, автомобил с рег. № *** се е движел със скорост 92 км/ч.

От посочения символ „обърнато V“ в графата „Посока“ на полето с данни от паметта на техническото средство се установява, че в момента на заснемането на посочения автомобил техническото средство е измервало и фиксирало скоростта на автомобилите от отдалечаващия се трафик (така за значението на символа – ред 1. от таблицата в т. 2.4.1. от методическите указания за реда за работа със стационарна система MultaRadar SD 580 на л. 31 от делото). С оглед изображението на снимката, показваща заснетата задна част на автомобила, следва да се приеме, че в момента на заснемането същият се е намирал по посока на своето движение след стационарната видео-радарна система, с която е заснет. Видно от приетата като доказателство схема на вертикалната сигнализация и хоризонталната маркировка на път I-4 в участъка от км 152+000 до км 155+000 (л. 44 – 45), в сила към 08.04.2020 г., стационарната видео-радарна система е била разположена при км 153+337. Посоченото в полето с технически данни от паметта на видео-радарната система място на нарушението при км 153+343 попада в зоната на действие на пътен знак B26, поставен при км 153+300, с който за движещите се в посока към гр. В. пътни превозни средства е въведено ограничение на скоростта от 60 км/ч. Съгласно разпоредбата на чл. 50, ал. 1 от ППЗДвП

зоната на действие на този знак обхваща участъка от км 153+300 до кръстовището при км 153+600, тъй като в посочения участък няма друго кръстовище и не е поставен знак, който да отменя въведената забрана за превишаване на скоростта, а към знака няма допълнителна табела Т2, която да указва по-кратко разстояние, на което е в сила въведеното ограничение на скоростта. От цитираната схема се установява също така, че посоченото място на нарушението при км 153+343 се намира по посоката на движение на заснетия автомобил на 6 метра след мястото, на което е била монтирана стационарната видео-радарна система MultaRadar SD 580 (км 153+337). Тези данни съответстват на изображението върху снимката, възпроизвеждащо заснетата задна част на автомобила с поставената върху нея табела с регистрационен номер ***. От друга страна, от данните в т. 1.4 на цитираните по-горе методически указания за реда за работа със стационарна система MultaRadar SD 580 се установява, че дистанцията на измерване на тази система е от 1 м до 99 м. Следователно намиращият се в момента на заснемане на нарушението автомобил с рег. № *** на позиция при км 153+343 на пътя е попадал едновременно както в обхвата на радарния сензор на стационарната видео-радарна система, разположена при км 153+337, така и в зоната на действие на пътния знак В26, поставен при км 153+300, с който е въведено ограничение на скоростта от 60 км/ч.

Изложеното по-горе мотивира съда да приеме, че фактът на извършване на нарушението е установен по несъмнен начин.

От данните в справката за регистрацията и собствеността на заснетия автомобил (л. 11) се установява, че регистриран ползвател на заснетия автомобил към датата на нарушението е „Л.“ ООД, ЕИК ***. С цитираната по-горе декларация по чл. 189, ал. 5 от ЗДвП управителят на това дружество Е. И. А. е посочила, че към датата и часа на нарушението е предоставила управлението на заснетия автомобил на жалбоподателя М. Г. Г.. При подаване на декларацията е изпълнено изискването на закона към нея да е приложено копие от свидетелството за управление на лицето, посочено за водач на автомобила към момента на извършване на нарушението. При това положение следва да се приеме, че отговорността на жалбоподателя за описаното във фиша нарушение е ангажирана в съответствие с разпоредбите на чл. 189, ал. 5 от ЗДвП.

Описаното в електронния фиш деяние е квалифицирано правилно като административно нарушение по чл. 182, ал. 2, т. 3 от ЗДвП. За това нарушение на жалбоподателя е наложено абсолютно определеното в закона по вид и размер административно наказание глоба от 100 лв.

При издаване на фиша фактически измерената скорост от 92 км/ч е редуцирана с 3 км/ч, като е приетата за установена скорост от 89 км/ч. Посоченото намаляване на фактически измерената скорост до приетата за установена е в интерес на жалбоподателя, тъй като изключва възможните неблагоприятни за него последици от допустимата грешка на измерване със стационарната видео-радарна система MultaRadar SD 580 (протокола на л. 27 и т. 1.4 от цитираните по-горе методически указания на л. 30). Обсъжданото редуциране на измерената скорост е и в съответствие с основния принцип в административнонаказателното право, че наказание може да бъде наложено само тогава, когато нарушението е установено по несъмнен начин.

Правилно е и решението в конкретния случай да не се прилага разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН. Приетото за установено превъзхождение на скоростта от 29 км/ч надвишава значително границата от 10 км/ч, над която деянието съставлява административно нарушение по чл. 182, ал. 2 от ЗДвП. Липсват многобройни или изключителни смекчаващи отговорности обстоятелства. Поради това не може да се приеме, че конкретното нарушение представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на административни нарушения по чл. 182, ал. 2 от ЗДвП, което да даде основание за квалифицирането му като маловажен случай на такова нарушение.

Предвид изложеното по-горе съдът приема, че обжалваният електронен фиш е законосъобразен и следва да бъде потвърден.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА електронен фиш серия К № 4447332 , издаден от ОБЛАСТНА ДИРЕКЦИЯ НА МИНИСТЕРСТВОТО НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ – ВЕЛИКО ТЪРНОВО, с който на М. Г. Г. , ЕГН *****, с адрес **, с адрес за призовки и съобщения *** – адв. В. Д. от АК – В., е наложено административно наказание **ГЛОБА** в размер на **100 лв. (сто лева)**

на основание чл. 189, ал. 4 във вр. с чл. 182, ал. 2, т. 3 от Закона за движение по пътищата за нарушаване на разпоредбата на чл. 21, ал. 2 във вр. с чл. 21, ал. 1 от същия закон.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд – Велико Търново в 14-дневен срок от връчване на съобщението, че е изготвено и обявено.

Съдия при Районен съд – Горна Оряховица: _____